

Myšlienky na jún 2022

1. „Čistota nie je o nasledovaní pravidiel, aby si nešiel do pekla. Je to chcieť alebo pre toho, koho miluješ.“ (Jason Evert)
2. „Spočiatku som si myslela, že je potrebné obracať ľudí na vieru. Dnes viem, že mojou úlohou je milovať.“ (Matka Tereza)
3. „Kresťan má žiť, akoby všetko záviselo na ňom, a modliť sa, akoby všetko záviselo na Bohu.“ (Charles H. Spurgeon)
4. „My sme sklo a Duch Svätý cez nás svieti. Keď sa mu vystavíme, on nás prežiari.“ (otec Pavel Havlák)
5. „Neexistuje prebytok dobra. Nemôžeš zájsť príliš ďaleko správnym smerom.“ (C. S. Lewis)
6. „Ak by Boh mal chladničku, mal by na nej tvoju fotku. Ak by mal peňaženku, tvoja fotka by bola v nej. Posiela ti kvety každú jar a každé ráno východ slnka... Boh je do teba blázon.“ (Max Lucado)
7. „Nie je pravda, že láska je súčasťou života. Láska je sám život.“ (Hermann Kutter)
8. „Láska sa nepozerala na to, či má niekto škaredú tvár alebo peknú, jednoducho miluje!“ (pápež František)
9. „Láska je vskutku jediné svetlo, ktoré ustavične rozjasňuje temný svet.“ (pápež František)
10. „Anjelovi bola zverená starostlivosť o každého z nás, aby nás strážil, chránil a zbavil nástrah diabla.“ (sv. Gemma Galgani)
11. „Láska je jediné bohatstvo, ktoré rastie tým, že sa oň človek delí.“ (Cesare Cantú)
12. „Duša musí milovať, má potrebu milovať. Duša musí prelievať svoju lásku, ale nie do blata ani do prázdna, ale musí končiť v Bohu.“ (sv. Faustína Kowalská)
13. „Odteraz si musíme vybrať stranu. Buď sme s Bohom, alebo s diablom. Neexistuje žiadna stredná cesta.“ (sv. Lucia z Fatimy)
14. „Boj je najviac oslávený v nás, keď sme my najviac spokojní v ňom.“ (John Piper)
15. „Láskou zapálený človek nemôže byť nečinný.“ (sv. Tereza z Lisieux)
16. „Tvoje vzťahy by mali byť odrazom Božej lásky, nie náhradou za ňu.“ (Crystalina Evert)

17. „Dúfam, že dokážem byť jesenným listom, ktorý sa pozrel na nebo a žil. A keď príde čas odísť, s vďačnosťou vie, že život bol dar.“ (Dodinsky)

18. „Nehľadajme Krista v tvári jediného človeka, ale hľadajme v každom človekovi zlomok Kristovej tváre.“ (Bruno Ferrero)

19. „Láska je taká ako strom: Vyrastie sama od seba, zapustí hlboké korene do celej duše a často sa ďalej zelená na rozvalinách nášho srdca.“ (Victor Hugo)

20. „Neopieraj sa o človeka: zomrie. Neopieraj sa o strom: vyschne. Neopieraj sa o stenu: zrúti sa. Opieraj sa len o Boha. On zostáva navždy.“ (sv. František a sv. Klára)

21. „Láska je jediný platný cestovný pas do večnosti.“ (François Favreau)

22. „Myšlienka na smrť nech vás podnecuje vážiť si čas mladosti ako čas milosti a poslania. Každá pravá láska vyzrieva v modlitbe. V nej sa stáva hlbšou, vážnejšou, úplnejšou.“ (Ján Pavol II.)

23. „Viem, Boh nepotrebuje nikoho, ale Ježiš chce, aby sme mali podiel na jeho starostiach o ľudí. Nepotrebuje naše diela, ale potrebuje našu lásku.“ (sv. Tereza z Lisieux)

24. „Nič zo stvorených vecí nemôže spôsobiť v duši takú radosť ako Duch Svätý.“ (Ignác z Loyoly)

25. „Ak ťa trápi tvoj hriech, je to dôkaz, že miluješ Ježiša.“ (sv. páter Pio)

26. „Dobrý život nie je život bez námahy, bez námahy sa nedá dôjsť k tým veciam, ktoré sú v živote podstatné.“ (J.H. Newman)

27. „Veriaci bez modlitby je ako vojak, ktorý bojuje bez zbrane.“ (sv. Tomáš Akvinský)

28. „Môžeš Boha opustiť, ale nemôžeš zabrániť, aby ťa hľadal. Môžeš Boha nenávidieť, ale nemôžeš zabrániť, aby ťa mal rád. Môžeš sa rozhodnúť proti Kristovi, ale on sa na Golgote rozhodol pre teba.“ (sv. Ján Pavol II.)

29. „Ak chcete rásť v láske, vráťte sa k Eucharistii, vráťte sa k adorácii.“ (sv. Matka Tereza)

30. „Duša sa živý tým, z čoho sa raduje.“ (sv. Augustín)

Akcia 365

č.198

Jún 2022

Milí priatelia!

Medzi starozákonné spisy patrí aj Kniha Kazatel'. Jej autor sa zamýšľal nad otázkou, aký je pôvod a rozdiel medzi zmyslom a nezmyslom ľudských vecí, myšlienok a spoločenských diel. Kniha sa môže javiť ako odtrhnutá od zanietenia pre spravodlivosť, ktorej garantom je Boží súd. Možno v tom vidieť paralelu s našou dobou. Aj dnes sme zaplavení falošnými správami, fake news, koletívnymi poverami a pseudovedeckými pravdami. V kultúre znalosti a presnosti, poznania, sa žiaľ, šíria čudáctva i pokúšania cynického rozumu, ktorý v sebe spája poznanie a nezodpovednosť až po tragické dôsledky. Dôsledok kultúry, ktorá by chcela všetko merať a všetkým manipulovať, je nakoniec demoralizácia zmyslu, lásky, ale aj demoralizácia dobra. Táto demoralizácia nám často berie chuť konať. Spočiatku sa zdá tento stav ako zdroj slobody a energie, ale čoskoro sa nimi paralyzuje ľudská duša. Takýto postoj otvára dvere agresivite síl zla.

Stagnácia životnej múdrosti

Pri prvom čítaní krátkej knihy Kazateľ je človek ohromený i zmätený opakujúcim sa refrénom: „Všetko je márnosť.“ Ním kniha relativizuje všetko stvorené. Podľa toho je všetko hmla, všetko je dym, všetko je prázdnota, márnosť a honba za vetrom! Relativizácia napokon ústi do stavu, v ktorom „som znenávidel aj všetky svoje námahy, ktorými som sa ustával pod slnkom“. Žasneme, že tieto výrazy, ktoré spochybňujú zmysel existencie, nachádzame vo Svätom písme. Záver knihy ukazuje aj východisko z tejto skúšky: „Boha sa boj a jeho prikázania zachovávaj, lebo to je (povinnosť) každého človeka“ (12, 13). Toto je rada na vyriešenie problému. Tvárou v tvár realite, ktorá sa nám v istých momentoch života zdá, že v sebe zahŕňa všetky protiklady a vyhradzuje im napokon rovnaký osud, ktorým je skončiť v ničote, sa cesta ľahostajnosti môže javiť aj nám ako jediný liek na bolestnú dezilúziu. Pri všetkom našom pokroku a pri všetkej našej prosperite sme sa reálne stali «spoločnosťou únavy». Vo svete vidíme rad za radom čoraz bezohľadnejšie vojny proti bezbranným ľuďom. Objavujú sa v nás otázky: Či zmenilo azda naše úsilie o svet? Je snáď niekto schopný zvážiť rozdiel medzi tým, čo je spravodlivé, a tým, čo je nespravodlivé? Zdá sa, že všetko toto je neužitočné? Prečo sa toľko namáhať?

Spoločnosť únavy

Kazateľ demaskuje toto fatálne pokušenie akejsi všemocnosti poznania, ktoré vyvoláva bezmocnosť vôle. Mnisi najstaršej kresťanskej tradície presne identifikovali túto chorobu duše, ktorá zrazu odhaľuje márnosť poznania bez viery a bez morálky, ilúziu pravdy bez spravodlivosti. Nazývali ju „acédia“. Ona je jedným z pokušení, ktoré sa týka nás všetkých. Nie je to jednoducho lenivosť, je to viac. Nie je to jednoducho depresia. Acédia je skôr podľahnutie takému poznávaniu sveta, v ktorom niet viac zanietenia pre spravodlivosť a pre dôsledné konanie. Ľudské poznanie, ktoré odmieta akúkoľvek etickú zodpovednosť a citovú väzbu k skutočnému dobru, otvorilo pred svetom prázdnotu zmyslu a síl. Acédia nielenže oberá o silu vôle k dobru, ale ide do protiútoky a otvára dvere agresivite síl zla. Sú to sily rozumu, ktorý sa zbláznil a stal sa cynickým v dôsledku prehánania vo svete ideológie. V skutočnosti sme sa pri všetkom našom pokroku a pri všetkej našej prosperite stali naozaj „spoločnosťou únavy“. Mali sme vytvárať všeobecný blahobyt a tolerujeme vedecky selektívny trh so zdravím. Mali sme stanoviť neprekonateľnú hranicu mieru a vidíme rad za radom čoraz bezohľadnejšie vojny proti bezbranným ľuďom. Veda samozrejme napreduje, a to je dobré, ale životná múdrosť je niečo úplne iné, a zdá sa, že stagnuje.

Skúšaná pravda

Je pozoruhodné, že našej dobe, ktorá je kultúrou znalosti a poznania toľkých vecí, ako aj presnosti poznania, sa rozšírili mnohé mágie, pohan-ské kultúry a kultivované bosoráctva, ktoré s istou kultúrou, privádzajú človeka k životu v poverčivosti. Na jednej strane ľudia s inteligenciou poznávania chcú ísť veciam až celkom na koreň; na druhej strane sa duša, ktorá potrebuje niečo iné, vydáva cestou povier, až napokon uviazne v bosoráctvach. Je to istý druh negatívnej intuície, ktorá sa môže objaviť v každom období života. Táto demoralizácia nám berie chuť konať. Domnelá „pravda“, ktorá sa obmedzuje na registrovanie sveta, registruje aj svoju ľahostajnosť voči protikladom. Moderné hľadanie pravdy sa ocitlo v pokušení celkom sa rozlúčiť so zanietením pre spravodlivosť. Už viac neverí vo svoj osud, vo svoj prísľub, vo svoje vykúpenie. Pre našu modernú kultúru, ktorá by chcela exaktnému poznaniu vecí odovzdávať prakticky všetko, je objavenie sa tohto nového cynického rozumu, spájajúceho v sebe poznanie a nezodpovednosť, tvrdým protiútokom. Vychádzajúc z náboženskej viery môže prispieť k obnove spoločnosti, stať sa tvorcami pokoja a nie nečinnými pozorovateľmi zla, vojny a odmietania pozitívnych stránok života.

Leták pripravili

Katarína Triščová: katarinatriscova333mail.com

Letícia Dirbáková, CJ: leticia.cj@gmail.com

Milan Hudaček, SJ: m.hudacek@gmail.com